

виявити такі суперечності як відставання розвитку системи державного регулювання від змін факторів, що визначають стан аграрної сфери і аграрних відносин. Поведінка системи державного регулювання визначається не поверховими процесами типу плинних кон'юктур, а законами інформації. Трансформація цих законів стосовно регулятивної поведінки державних інститутів в сфері аграрних відносин виступає у формі певних принципів. Першим із них є поважливе ставлення до адміністраторів і реальних лідерів, що приймають участь у регулюванні аграрних відносин, і врахування їх особливостей. Головним шляхом реалізації цього принципу є креативний стиль управління, що спрямований на подолання елементів суперечностей матеріальної і формальної раціональності в процесі регулювання аграрних відносин. Інформаційну адіабатичну природу має і другий принцип - визначення статусу державницького органу регулювання аграрних відносин. Інформаційна природа в даному випадку розуміється не як наявність певних відомостей і знань, а як здатність за допомогою знань і регулятивних впливів передати суспільно цінні якості системи регулювання, її суспільну мету і принципи підходу до аграрних відносин самій системі аграрних відносин, тобто їх основним суб'єктам.

Список використаних джерел:

1. Пасемко Г.П. Державне регулювання аграрних відносин в умовах соціально-економічних трансформацій [моногр.] / Г.П. Пасемко. – Х.: «Міськдрук», 2012. – 260 с.; 2. Данилов Ю.В. Герман Хакен о синергетике. // Синергетическая парадигма. Нелинейное мышление в науке и искусстве. – М.: Прогресс – Традиция, 2002. – С. 22-27; 3. Основи стійкого розвитку: за заг. ред. Л.Г. Мельника – Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. – 654с.; 4. Буданов В.Г. Принципы синергетики и управление риском. // Синергетическая парадигма. Человек и общество в условиях нестабильности.– М.: Прогресс – Традиция, 2003. – С.86-98.

**Білоусько Т.Ю. канд. екон. наук, доцент
Державний біотехнологічний університет, Україна**

Світова продовольча безпека та подальший розвиток аграрного сектору України

Вирішити проблему забезпечення людства продовольством людство зможе лише розвиваючи сільське господарство, яке зараз, особливо у бідних країнах, є найважливішою складовою економіки. Воно забезпечує у багатьох країнах Африки понад 50% внутрішнього валового продукту (ВВП), у країнах із низьким прибутком – 12% ВВП за загальної вартості світової продукції сільського господарства орієнтовно 1,3 трлн. доларів США [1].

Актуальність прискореного розвитку аграрної сфери продиктована кризовими явищами у світі. Так, зниження рівня продовольчої безпеки у світі

простежується з 2018 року. Несприятливі погодні явища, поширення регіональних конфліктів, пандемія Covid-19 порушили виробництво, розподіл та логістику продуктів харчування та призвели до зростання цін на них. Ситуація різко погіршилася після вторгнення Росії до України. Експорт продуктів харчування та добрив із цих країн різко впав, що призвело до експортних обмежень в деяких інших країнах. У сукупності на Україну та РФ припадає 30% світової торгівлі пшеницею, 20% кукурудзи та 75% олії. За оцінками МВФ для ліквідації гострої нестачі продовольства у 2022 р. буде потрібно 50 млрд доларів [2].

Україна, як ми вже зазначили, є виробником та експортером багатьох видів аграрної продукції в світі. За підсумками 2021р. Україна експортувала продовольства на 27,8 млрд доларів США, що становить 41% загальноукраїнського експорту [3]. Але, намагаючись виробити найбільш потрібну продукцію на ринку (пшеницю, кукурудзу, соняшникову олію), в країні залишають поза увагою виробництво тих видів продукції, які складають збалансований раціон харчування.

Тому ми вважаємо, що саме визначення Стратегії забезпечення продовольчої безпеки країни та програми практичного її запровадження є пріоритетним завданням уряду України в повоєнний період.

Список використаних джерел:

1. Wood S., Sebastian K., Scherr S. Pilot Analysis of Global Ecosystems: Agroecosystems Technical Report. Washington, D.C.: World Resources Institute and International Food Policy Research Institute, 2000. 85 p.; 2. Росія створила продовольчу кризу, через яку може постраждати 350 млн осіб у світі – МВФ. URL:<https://agropolit.com/news/24423-rosiya-stvorila-prodovolchu-krizu-cherez-yaku-moje-postrajdati-350-mln-osib-u-sviti--mvf> (дата звернення: 24.10.2022); 3. За 2021 рік Україна збільшила експорт продукції агропромислового комплексу на 25%. URL:<https://landlord.ua/news/za-2021-rik-ukraina-zbilshyla-eksport-produktsii-ahropromyslovoho-kompleksu-na-25/> (дата звернення 20.10.2022)

**Богданович О.А., канд. екон. наук
Державний біотехнологічний університет, Україна**

Продовольча безпека країни в умовах війни

Рівень ефективності всієї країни визначається продовольчою безпекою. В світі не існує жодної держави, яка б не переймалася цим питанням. Що включає в себе визначення поняття «продовольча безпека»? Це частина національної безпеки, гарантія держави забезпечити своє населення продуктами харчування. Продовольчі ресурси формуються в результаті діяльності аграрного сектора. Основним принципом поліпшення харчування населення і подальшим ефективним розвитком є стійке та збалансоване функціонування аграрного комплексу, державного управління і природоохоронних засобів.